І кінь тебе поніс через потік.
Для тебе ліжник на коня накинув
панашко.

Він коня твого зарік

на воду й камінь, блискавки і глину.

І кінь пішов на воду,

і поніс

тебе через потік.

І ліг на воду

узір барвистий ліжника.

І ліс

осінній розірвав його зі споду.

Ти глянула у воду:

не стає

одної барви — щоб лице погладить.
Спізнилось у воді лице твоє —
умре в узорі,

не спинившись навіть.

А кінь тебе несе через потік.
А кінь тебе несе в осінній праліс.
Не вирветься на твердь узорний лик.
Зімкнулись води,

щоб сліди зостались.